

KHUTBA

Fredag 08.10.10

Norsk

Konsekvensen av å neglisjere Allahs veiledning er anger

Alhamdulillah for Den som eier alt og sier: *«Trodde dere at Vi skapte dere for moro skyld, og at dere ikke ville bringes hjem til oss?»* (23:115)

Kjære muslimer

Dette verdslige livet er kort og begrenset. Alt som vi bygger og oppnår i våre liv vil ikke følge med oss til livet etter dette, og dermed kan vi ikke bruke, eller hygge oss med det etter døden. Det eneste som forblir med oss og påvirker vår tro i livet etter dette, er våre gode gjerninger fra dette livet som blir gjort for Allahs skyld. Derfor er de kloke blant oss de som bruker sine liv til å jobbe og tjene så mye de kan for det neste livet.

Natten og dagens orden lærer oss en viktig lekse om dette livet; det som har vært kommer aldri tilbake igjen. Denne leksen forstås av kloke mennesker og leder dem til å investere sin verdifulle tid til fornuftige saker, de innser at denne tiden aldri kommer tilbake igjen. Profeten Mohammad (saws) ba oss bruke tiden fornuftig, han sa: **«Ta fem saker før fem andre: ungdom før alderdom, helsen før sykdom, velstand før fattigdom, fritid før arbeid, og livet før døden.»** (Al-Hakim)

Han indikerte også at vi kommer på Dommedag til å bli spurt om disse tider og hvordan vi investerte dem. Profeten Mohammad (saws) sa: **«En tjeners to føtter vil ikke bevege seg på Dommedag inntil man blir spurt om fire (saker): Sin ungdom, og hvordan den ble brukt; sin kunnskap, og hvordan man handlet etter den; sin velstand, og hvordan man tjente den og brukte den; sin kropp, og hvordan man brukte/ødela den.»** (Al-Tirmidhi)

Enhver som brukte sin tid til dette livets gevinst og gleder, vil angre på det etter døden, og ens anger vil bli veldig stor ved to tilfeller:

Når man dør så vil man ønske å få en ny sjanse eller forlengelse av ens liv slik at man kan gjøre noe bra, som Allah sier:

Når døden kommer til en av de urettferdige, da sier han: «Herre, send meg tilbake, slik at jeg må leve rettskaffent i alt jeg har forsømt.» Nei, dette er bare ord han sier. Bak dem er en sperrende voll til den dag de gjenoppvekkes. (23:99-100)

Når mennesker belønnes i livet etter dette i henhold til sine gjerninger i dette livet, så ønsker man å kunne gå tilbake til dette livet for å gjøre gode gjerninger, siden man har følt den harde straffen. Allah sier:

Om du kunne se når de stilles frem for Ilden! Da vil de si: «Om vi bare kunne bli sendt tilbake til jorden! Da ville vi ikke fornekte Herrens ord, så vi kunne bli blant de troende!» (6:27)

Om du kunne se synderne henge med hodet fremfor sin Herre: «Vår Herre, vi har sett og hørt. Send oss tilbake så vi kan leve rettskaffent. Vi har full visshet nå.» (32:12)

De vil si: «Herre, Du har latt oss dø to ganger, og har to ganger gitt oss liv. Vi erkjenner våre synder. Er det noen mulighet til å komme ut?» (40:11)

Qatadah sa angående det siste verset: **Ved Allah, de ønsker ikke å vende tilbake til sine familier eller klaner for å få mer glede ut av livet, eller å bruke, og oppfylle sitt begjær. De ønsker å vende tilbake for å utføre og gjøre tilbedelseshandlinger til Allah, Den Allmektige. Må Allah ha barmhjertighet med de som i dette livet gjør de samme gode gjerninger og tilbedelseshandlinger som de vantro ville ønsket å gjøre når de møter straffen på Dommedag.**

Allah sa også:

Advar dem mot jammerens dag, når saken blir avgjort, sorgløse og vantro som de er! (19:39)

Ibn Kathir ga følgende oversettelse for det siste verset:

(Advar dem mot jammerens og angerens dag) advar skapelsen om Jammerens dag.

(Når saken er avgjort) når Paradisets folk og Helvetes folk blir sortert, og alle når sitt siste bosted, som er det evige bestemmelsessted.

(Som de (nå) er) i dag, i nåtidens liv i denne verden.
(I en likegyldig tilstand) med advarselen om sorgens og angerens dag, de er likegyldig.
(Og de tror ikke), som betyr at de ikke tror det er sant.

Imam Ahmad fortalte at Abu Sa'id sa at Allahs sendebud (saws) sa: **Når Paradisets folk entrer Paradiset og Ildens folk entrer Helvetesilden, døden vil da bringes i skikkelsen til en flott bukk, og den vil bli plassert mellom Paradiset og Helvetesilden. Det vil da bli sagt «O Paradisets folk, vet dere hva dette er?» De vil da snu blikket å se, og det vil bli svart: «Ja, dette er døden.» Ordren vil da bli gitt for at den skal slaktes, og det vil bli sagt: «O Paradisets folk, evighet og ikke mer død, O Ildens folk, evighet og ikke mer død.» Da leste Allahs sendebud (saws) tidligere ayah; gjorde en bevegelse med sin hånd og sa: «... Men i dag er de urettferdige i åpenbar villfarelse.»**

Kjære muslimer

Er det ikke på tide å våkne opp fra vår skjødesløse tilstand og angre på våre synder og tiden vi kaster bort ved å utføre disse syndene?

Er det ikke på tide å ordne vår vei i dette livet, og bestemme oss for å ikke kaste bort mer tid på synder og å være ulydig mot vår Herre?

Vi bør alle gjøre dette før vi angre når anger er for sent.

Ibn Masood sa: «Jeg har aldri angret noe som den dagen jeg brukte i mitt liv uten å gjøre noen gode gjerninger.»

Bilal ibn Ass'd sa en gang: Om vi blir spurt: «Ønsker du å dø?» Så svarer vi: «Nei», og om vi blir spurt: «Hvorfor?» Så svarer vi: «For å angre og å gjøre gode gjerninger.» Hvis det blir sagt til oss: «Greit, gjør da gode gjerninger.» så svarer vi: «Ja det vil jeg gjøre.» Vi fortsetter å jobbe for dette livet hver dag, og utsetter å jobbe for livet etter dette.

Jeg ber dere om å bruke tiden på noe bra, og på lydighetshandlinger før det er for sent. Vi bør forandre oss og vår vei før vi er i situasjonen som beskrives i Koranen:

«... For at ingen må si: 'Trøste meg for det jeg forsømte overfor Gud! Jeg var visselig av dem som spottet,' – eller si: 'Hvis bare Gud hadde ledet meg, ville jeg vært av de gudfryktige,' – eller si når han ser straffen: 'Å, kunne jeg bare vende tilbake, så jeg kunne bli av dem som handler vel!'" (39:56-58)

O Allah, vi ber Deg om å veilede og hjelpe oss i disse tider, i dette livet, i vår lydighet til Deg. O Allah, gjør oss til en av dem som angre sine synder, ber om tilgivelse og vender seg mot Deg.

Amen